

CELOTÁBOROVÁ HRA

AFRIKA

2007

Adéla Hofmanová

Oddíl: Boltuka

Začátky jsou pro nás těžké. Nejtěžší je vymyslet to správné téma, ale když už víme, tak si říkáme, že nejhorší máme za sebou. Skutečnost, ale většinou bývá jiná. Stejně tak to bylo i v roce 2007, kdy jsme se rozhodli pro téma Afrika. Světadíl to je zajímavý se spoustou rozmanité krajiny s mnoha národy a jejich národními tradicemi, které se dají využít pro vytvoření nápaditých her.

Po příjezdu dětí a dostavění tábora se každý rok hrají kontaktní hry. Přeci jen jsme se rok neviděli a tak je potřeba se zase stmelit v jednu velkou skupinu. První den rychle uteče a my se chystáme k první noci na táboře.

První den, děti stále netuší jaké bude letošní téma tábora. Necháváme je v napětí celý den. Jak každý ví, tak odletět do Afriky není jen tak. Samozřejmě, že děti nemají pasy, proto se je snaží získat. Ale jak je u nás zvykem nic není zadarmo. Hra trifidi mluví sama za sebe. Děti si určí jednoho, kdo nebude mít přes oči šátek a povede je strastiplnou celou lesem, po louce až k pasové kontrole, kde si mohou šátky sundat a nechat si vyhotovit pas a vízum. V pasu má každý svou fotografii a činnosti, které smí a nesmí dělat. Cesta zpátky taky není lehká. Pasy mají, ale peníze? Pašeráci, hra realizovaná na každém táboře je na místě. Propašovat peníze přes hlídky není lehké, ale přesto se to podaří a mohou vyrazit s koupit letenku, protože bez té by nikam neletěly. Ještě projít rámem a už už si mohou sednout na svá sedadla v letadle. Každý stan se přes noc promění v letadlo a děti letí. Ještě v noci letadlo přistálo a my s dětmi jsme vyrazili na prohlídku okolí. Ani nevíme jak se nám to povedlo, ale dorazili jsme zrovna uprostřed rituálu. Mlčky jsme pozorovali tančící domorodce v čele s princeznou. V jednom okamžiku se ale všechno změnilo. K princezně se přiblížil světoznámý fotograf a vyfotil jí. V tu chvíli se princezna proměnila na 12 krokodýlů a její duše zmizela ve fotoaparátu. Fotograf i my jsme radši utekli, neboť jsme nevěděli co by se mohlo stát. Ráno jsme, ale už jistě věděli že naším úkolem je najít všechny krokodýly i fotografa s jeho fotoaparátem.

Ráno se děti probudili v Gabonu. Každý den našly děti jednu fotku, která je měla dovést k fotografovi. První hra, která je čekala a týkala se již tématu, byla nazvaná lišky. Tím jsme děti rozdělili do družin. Při druhé hře již našly první fotku. Šipkovaná v lese se startem na našem oblíbeném rozcestí je měla dovést k náčelníkovi, kterému měly v nestřeženém okamžiku ukrást váček se semínky. V tu chvíli ještě děti nevěděly, že je budou muset do něčeho zasadit a něčím zalévat. Ve dnech, kdy je krásně a

svítí sluníčko se chodíme koupat. Vždy do toho zapasujeme nějakou hru. Při koupání v řece měly děti objevit prvního krokodýla. Byl velký zelený a nafukovací. Další co je čekalo bylo fotbalové utkání. Když to jde snažíme se jako čtvrtý program napasovat fotbal či vybíjenou. Hlavně je před spánkem unavit, aby se jim dobře spalo a nezlobily. To se nám, ale moc nedaří. Na chvíli si senou a jsou zase na koni. Po večeři hledaly políčka kam by zasadily nalezená semínka. O semínka se musely dětičky starat samy, musely je poctivě každý den zalévat, aby jim to pěkně rostlo.

Pobřeží slonoviny. Jako každý den ráno jsme všichni vstali, vyčistili zuby a šli na snídani. Po snídani následuje nástup, na kterém se děti každý den dozvídají místo, kam se dostaly a kde budou hledat fotografii a krokodýla. Ranní hra byla Liščina oblíbená Puzzle hra. Děti si štafetově předávaly kusy papírů, na kterých po složení najdou zprávu. Každý rok, když se tato hra hraje nám to děti pěkně opepří. Ale nakonec to dopadne dobře a zprávy jsou vyluštěné. Po návratu do tábora byla svačina a po ní dřevařské zkoušky. Každý ukázal co umí, když někomu něco nešlo pomohli jsme mu. Do pasu byly dětem pak zapsány dovednosti, kterými prošly a mohly je vykonávat. Polední klid je pro vedoucí vždy vysvobozením. Mohou si taky na chvíli odpočinout od všetečných otázek od dětí na téma tábora. Netrvá to ale dlouho. To by nebylo Pobřeží Slonoviny bez slonů. Hra, která sem úplně pasuje. Sloni. Po lese jsou rozházené papírky s obrázky zvířat a taky sem tam je plyšák a taky jeden krokodýl, co se skrývá. Děti musí posbírat co nejvíc zvířátek. Každé je jinak bodované. Nejdůležitější ale je ukrást krokodýla. Vedoucí je v ohraničeném poli chytají a obírají o jejich ulovená zvířata. Vedoucí pomalu odpadají a děti mají čím dál tím větší šanci ulovit krokodýla. Nejdřív to vypadalo, že nám krokodýl zůstane, ale děti bojovaly a vybojovaly ho. Rychlá malá svačinka a návrat do tábora. Slunečné odpoledne nás vyhnalo k vodě, kde byly plavecké zkoušky a opět vše zapsané do pasů.

Probuzení v Mali bylo překvapením. Tento den se rozdělily děti na kluky a holky a každý dělal činnost vhodnou pro dané pohlaví. Holky hlídaly vesnici a zkrášlovaly se zatímco muži šli na lov, museli si předtím ale vyrobit luky a šípy. Nastal čas na nalezení další fotky. Družina, která vyhrála dostala mapu, kde fotku našly. Pak děti stavěly elektrické vedení domorodcům. Nejlepší stavitelé dostali za odměnu krokodýla. Další krokodýl do naší sbírky.

Hra Rallye nás čekala v Senegal. Základ byla pneumatika. Děti dostaly úkoly, které měly plnit. Všechny se měly postavit na pneumatiku.

Vymyslet slova na G. Přeskakovat se jako gumoví medvídci. Nesmíme taky zapomínat na běhací hry, které musíme každý den zařadit jinak by nám děti zbořily tábor. Běhaly do kolečka a před sebou kutálely pneumatiku. Která družina byla rychlejší a jako první doběhla do tábora získala krokodýla.

Ostrov sv.Heleny. taky skrýval různá úskalí. Hutututu, slepá bába a rybičky nás zaměstnali na celé dopoledne. Vedoucí se nejspíš zbláznili a na vše odpovídali pouze „cože? lyže?“ Po obědě jsme se vydali na koupání do naší oblíbené řeky Vltavy. Před večeří nás čekal klasický turnaj a pak taky nějaké to učení. Naučit se kytičky není jen tak. Každý je musí vidět a umět rozpoznat od ostatních. No a po učení je důležitý odpočinek. Nejdřív se ale navečeříme a pak hupsnem do spacáku.

Ráno se probudíme v JARu. Jednu z našich oblíbených her jsme zařadili do této země. Závišova šatní hra. Tato hra spočívá v tom, že si všechny děti oblíknou na sebe co nejvíc oblečení a snaží se mít tedy co nejvíc vrstev. Pak musí uběhnout určitou část trasy na nalézt krokodýla. Po téhle hře mají děti program na úklid, protože si musí všechno složit na uklidit do kufrů. Odpoledne jsme se opět vyrazili koupat. Proč taky nevyužít krásné počasí pro koupání. A po koupání? Většinou se vracíme až na večeři, takže po večeři si dáme nástup a pak kdo chce jde hrát fotbal a kdo nechce může psát domu dopisy nebo si číst knížku.

Probudit se na Madagaskaru taky neznamenal pohodlí, ale nedalo se nic dělat. Pro princeznu všechno. Ráno se hraje, jen tak na rozcvičení, vybika. Mezitím vedoucí jdou připravit Janebu. Při této hře najdou další fotografii, která jim pomůže najít fotografa. Zatím se nás drží hezké počasí, takže odpoledne se jde opět k Vltavě a do Vltavy. U vody je čeká velké překvapení. Hra kdy mají rozpoznat koření jedno od druhého. Po návratu do tábora na nás čekala voňavá večeře a teplá postel.

Seychely. Celé dopoledne jsme hráli hru šátky. Myslím, že tu všichni znají, hraje se všude a každý rok. Dnes se jelo na výlet do Písku. Čekala na ně hra. Stejně jako my, museli i děti navštívit muzeum. V muzeu je čekal krokodýl schovaný mezi ostatními zvířaty. Děti jsou inteligentní a vzali ho. Pak měly rozchod a my na ně čekali u autobusového nádraží, kde jsme nasedli do busu směr tábor.

Po večeři jsme šli spát. Ráno jsme se probudili v Tanzanii. Dnes děti čekal celodenní výlet na Kilimandžáro. Po cestě je čekala spousta úkolů a zpráv. K obědu mají děti chleby, které si nesou v batůžkách. Za úkoly, které je potkávají během cesty dostanou body. Družina, která má víc bodů

dostane krokodýla. Dojdou na konec cesty a všichni společně se vracíme zpět do tábora na večeři. Po večeři jdou děti na nástup a po osobním volnu odchází do hajan.

Dnes nás čeká olympiáda v Keni. A co nás čeká? Běh s palicí, běh s kvávou, štafeta, skok v pytli a spousta dalších dovedností, které se děti snaží překonat. Toto trvá celý den. Samozřejmě jsou zde přestávky na svačiny, oběd a večeři. Ta družina, která nasbírá nejvíc zlatých medailí získá fotografii, kterou po sobě opět zanechal fotograf.

Kongo. Obrázky na hlavách. Děti dostanou obrázky a dají si je na šátky a snaží se po táboře najít čísla nebo obrázky a zapsat si kde co bylo. Někde se tam objeví i fotka. Odpoledne získají pytlíčky s kořením, které se jim hodí na lektvar, kterým osvobodí princeznu. Každá družina vyrobí vlastní. Na vysvobození princezny jsou potřeba dva dokonalé lektvary s ingrediencemi, které jsou napsané v receptu.

Večer všichni vyčerpaní ulehají do svých postelí a ráno se probouzí opět v Gabonu. Vymyslet závěrečnou hru do podrobností nejde. Vždy se najde něco, co jí může pokazit. Děti konečně dohnaly turistu. Turista byl dehydratovaný a vyčerpaný. Úkolem dětí je dostat vyčerpaného turistu do tábora a poskytnou mu to co potřebuje. Není tak lehké se k němu dostat. Proto nalézaly fotografie, které jim radily, kde se zrovna turista vyskytuje. Pro vodu by turista udělal všechno, takže kvůli doušku vody dokonce vyměnil svůj drahocenný fotoaparát. Dnes již mají děti posbírané všechny krokodýly a mají dokonce i fotoaparát. Mají tedy vše co potřebují k znovunavrácení princezny. Po polití krokodýlů se z nich stane princezna. Děti tedy splnily co slíbily a král, šaman jim nabízí odměnu, kterou si mohou vyzvednout v tajemně připravené rokli.

Vše tedy dopadlo jak mělo. Princezna byla zachráněna a šaman byl spokojený a děti se mohly šťastně vrátit zpět do Prahy.